

בס"ד כא' כסלו ה'תשע"ב
הדלקת נרות - 16:19
צאת השבת - 17:10
רבנו תם - 17:41
לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 601
@ ביום שלישי בערב מדליקים נר ראשון של חנוכה.
(אין אומרים תחנון במנחה)
@ בכל שמונת ימי חנוכה, גומרים את ההלל בברכה
ואין אומרים תחנון.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

פפטידין: "כה אמר"
(עמוס ב')

פרשת וישב

שבת הבאה מדליקים
נר חנוכה לפני נרות שבת

מעייני הפרשה:
קורות יוסף בימי נעוריו: חלומות, קנאה ושנאה.
מכירת יוסף.
יעקב האמין כי חיה רעה טרפה את יוסף, וישב להתאבל עליו.
קורות יהודה לאחר מכירת יוסף.
קורות יוסף במצרים בבית פוטיפר.
יוסף הצדיק עומד בניסיון גדול, יוסף בבית הסוהר.
פגישת יוסף עם שר המשקים ושר האופים ופתרון חלומותיהם.

"וישב בארץ מגורי אביו בארץ כנען..." (ל"ז א')
מדוע מדגיש הכתוב את מקומו של יעקב וכופלו: בארץ מגורי אביו, בארץ כנען? ללמדך, שעד עתה היה יעקב מתיירא מפני שני דברים: א) שעזב את אביו ואמו ולא יזכה לכבודם. ב) שעזב ארץ ישראל ששכר ישיבתה מרובה הוא. אבל עתה, מששב יעקב לארץ, ולמגורי אביו, יכול היה לקיים שתי מצוות אלו, ולא היה לו ממה להתירא. לכן ביקש יעקב לישב בשלווה ולא לפחד. (קהלת יצחק)

"ויראו אותו מרחוק... ויתנכלו אותו להמיתו"
אמרו: בואו ונססה בו את הכלבים. (מדרש רבה)
בתחילה ביקשו אחי יוסף לשסות בו את הכלבים, כדי שיוכלו לטעון: "ידינו לא שפכו את הדם הזה". כיוון שראו שהכלבים אינם נוגעים ביוסף, אמרו: הנה בעל החלומות הלזה בא - המלאך הממונה על החלומות שומר על יוסף. לכן, לא נותרה בידם הברירה וביקשו להורגו בעצמם: "ועתה לכו ונהרגו" (ל"ז, כ'). (נחלי דבש)

"ויבא הביתה ליעקב מלאכה... ותתפשטה בבגדו"
יוסף חשב שניתן לשנות את המלבושים המסורתיים ובכל זאת להשאר צדיק. כיוון שתפסה אותו אשת פוטיפר בבגדו, להשיאו לדבר עבירה - נזכר בלבוש המסורתי, של בית אביו ומיהר להשאיר את בגדיו המודרניים בידה, ולהימלט החוצה.

"ויטבלו את הכתנת בדם" (ל"ז ל"א)
יתכן כי מה שהיהודים סובלים כל כך מעלילת הדם - דבר שאינו ניתן כלל להשגה, כיצד אפשר לחשוד ביהודים בדבר מגוחך וחסר כל שחר, כאילו הם צורכים דם אדם - הרי זה בתור עונש בגלל הדם אשר טבלו בו את כתונת הפסים, כדי לשאול את יעקב: הכר נא. (הרב ווסרמן זצ"ל)

"את-אחי אנכי מבקש" (ל"ז ט"ז)
לעולם צריך יהודי לבקש בתפילתו לא רק על עצמו בלבד, אלא שיושע יחד עם אחיו, עם כלל ישראל. כפי שאמרו חכמינו כשמתפללים על החולה אומרים: המקום ירחם עליך בתוך חולי ישראל (שבת י"ב). זהו איפוא פירוש הפסוק: את אחי - יחד עם אחי - אנכי מבקש שתבוא ישועתי יחד עם ישועת אחי כל בני ישראל.
"וישמע ראובן ויצילהו מידים ויאמר לא נכנו נפש"
לכאורה הפסוק היה צריך להכתב "וישמע ראובן ויאמר לא נכנו... ויצליהו מידים". שהרי ההצלה באה בעקבות דבריו וראוי היה להכתב עניין ההצלה לאחר הדברים שראובן אמר. אלא אומר ה'חדש והבאי' שעקב ששמע ראובן על רצון אחיו להורגו, גמר בליבו להצילו. זה היה שורש עיקר ההצלה. שבזכות קבלה זו בלב יכול ראובן לפעול להצילו. כל מעשה טוב תחילתו ושורשו היא המחשבה הטובה והקבלה זו בלב היא המשפיעה על המעשה עצמו.
"וירד יהודה מאת אחיו" (ל"ח א')
במדרש רבה: כי אנוכי ידעתי את המחשבות - השבטים היו עסוקים במכירתו של יוסף, ראובן היה עסוק בשקו ותעניתו... ויהודה היה עסוק ליקח אשה, והקב"ה היה עוסק ובורא אורו של משיח. דבר נפלא הורה לנו בזה המדרש: כי בעת שכולם עסקו בתורה ותפילה ובתענית יהודה היה עסוק בליקחת אשה. הרי שלכאורה עשו כולם מעשה קודש ויהודה - מעשה חול - בכל זאת: אנוכי ידעתי את המחשבות, הקב"ה שהוא יודע מחשבות, מצא מעשה יהודה יותר רצוי ממעשי כולם וברא ממנו אורו של משיח. (רש"י מפישתחא - פניני תורה)

פינת הניבים והפתגמים
לא אלמן ישראל = עם ישראל אינו בודד, עדין נמציאים בו כוחות רבים. אלמן = מי שמתה עליו אשתו ובהשאלה עזוב, מפקר.
דוגמה: כאשר עמד הסוחר הקביב לפשוט רגל, קנה כי הקברים הרבים לא יפקירו אותו, אלא יסיעו לו, כי לא אלמן ישראל.
מקור: כי לא אלמן ישראל ויהודה מאלקהו [ירמיהו נא ה] (ניבונכוו)

העלון לעילוי נשמת **אליעזר נתני** בן שרה ויקותיאל ז"ל נפטר כבי' כסלו תשי"ס. ולעילוי נשמת **מרים נתני** בת תאגי ויוחנן ז"ל נפטרה כא' כסלו תשס"ב. זכותם תגן בעד ילדיהם ומשפחתם שיזכו לרפואה שלימה הצלחה וברכה, אמן. (ביום ראשון פקידת שנתם)

הסיו ממשול מדרך עמי!
העלון בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
העלון טעון גניזה

הזם ומשמעותו

ימי החנוכה קרבים ובאים ובהם נציין את הנס הגדול שארע לאבותינו בימים ההם בזמן הזה. גדול היה הנס. פריקת עול המשעבד בגשמיות ובעיקר ברוחניות. על כן משתמשים אנו במילים "נס חנוכה" לסמל כל אירוע מעורר התפעלות אותו חווים אנו אף בימינו. כאשר נשמע על מעשה שארע למישהו והוא נראה לנו כמעשה שלמעלה מדרך הטבע, קריאת התפעלות תצא מפינו ונאמר "ממש נס חנוכה" ארע לפלוני. מאחר ורבים הם המקרים האלה נראה כאילו למודים אנו בניסים, אלא שאין אנו מכירים בהם. כי הרי כבר לימדנו חז"ל ש"אין בעל הנס מכיר בניסו". אך חסדי ה' המלווים אותנו, מעשה יום ביומו, עדות הם לכך.

"השגחה עליונה" כך נקראים הם בפנינו. אף בפרשת "וישב" בסיפור מכירת יוסף, עת קם אחיו הבוגר יהודה להצילו. חשים אנו כאילו שליח ההשגחה העליונה הוא והיא המדברת מפיו, על כן מצליח יהודה לשכנע את אחיו שלא להרגו בטענו את את טענתו המנצחת "מה בצע כי נהרוג את אחינו וכיסינו את דמו" – ויוסף ניצל. ניסו הפרטי של יוסף הנשאר בחיים וממשיך לקראת מילוי יעודו ההיסטורי, ונס אף לכלל בני ישראל.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך פרנסה נשית

מקובלת היא האמרה "פרנסה מן השמים", אך מן השמים בלבד אין זה מספיק, אף על האדם עצמו מוטלת החובה לפעול, לעשות ולעבוד, ומן השמים יסייעו בידו. כך יזכה הוא לפרנסתו וכך מן הראוי שיחנך את ילדיו. עומד על כך רבי מאיר (משנה קידושין פ"ב, א'). "לעולם ילמד אדם את בנו אומנות נקיה וקלה, ויתפלל למי שהעושר והנכסים שלו, שאין אומנות שאין בה עניות ועשירות, אלא הכל לפי זכותו". ואף על פי שאמרו (שם, ע"ב): "תיניא רבי נהוראי אומר: מניח אני כל אומנות שבעולם ואיני מלמד את בני אלא תורה". כבר אמרו (אבות פ"ב) "יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ". וכן "אם אין קמח אין תורה". ואמרו (ברכות, ל"ה): "הרבה עשו כרבי ישמעאל (תורה עם עבודה) ועלתה בידם, כרבי שמעון בר יוחאי ולא עלתה בידם". אלא דורות הראשונים שעשו מלאכתם ארעי ותורתם קבע – זה וזה נתקיים בידם... וכבר כתב הרמב"ם (הלכות מתנות עניים פ"י הי"ח): "לעולם ידחוק אדם עצמו ויתגלגל בצער ואל יצטרך לבריות ואל ישלך עצמו על הצבור. ואפילו היה חכם ומכובד – והעני, יעסוק באומנות, ואפילו באומנות מנוולת ולא יצטרך לבריות".

פס"ד ופס"ה ארבע אומות

יצא לאור הספר שחיכו לו רבים "מענה השלחן" שנכתב ע"י הרב עזרי' זסימי הי"ו בהלכות טבילת כלים, שו"ת בהלכות שבת ורבית. פרטים לרכישה: 050-7529102 מחירים מיוחדים לכוללים ובתי כנסת עם הקדשה מהמחבר

צרכי נשית מיוחדת - סגולות טובות

הרצאה בנושא: **סגולות טובות ומודעות לתזונה בריאה ונכונה** מלווה בשקפים מדהימים, מפי המרצה: **אלי"א אזולאי** הי"ו נתקיים א"י"ה ביום ראשון (נר חמישי של חנוכה) כ"ט כסלו תשע"ב ב- 19:30 בבית הכנסת "אוהל מועד" (מאחורי מאפיית דהרי) הנשיאים 3 - יבנה **כל הנשים מוזמנות**

ברכה והצלחה ופרנסה טובה לרה"ל ואברהם אחייק הי"ו

שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתם והצלחת כל ילדיהם. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות הם ובני ביתם לאורך ימים ושנים.

"קול שון וקול אנה, קול חתן וקול לב"י

מזל טוב ואיחולים לבביים לילדינו **מינחם וזהבה מרתה הי"ו** שימעינן ומיררה ברדה הי"ו לנישואי **אלעד** עם **קשת** מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

פרצו לי ארץ פרת מלך ארץ

לירמיהו וישרה מוראים להולדת **דב"ת** מנב"ת יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה ותררו נחת ושלווה מכל יוצאי חלצכם. ונעיומות.

"קול שון וקול אנה, קול חתן וקול לב"י

מזל טוב ואיחולים לבביים לילדינו **ז'הום ורה"ל כהני הי"ו** **לבנה** בן-צ'ור מנב"ת לנישואי **אלעד** עם **עירית** מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

הודעה חשובה

חוג טעמי המקרא עם ר' **רפאל ברזני** הי"ו מתקיים כל יום חמישי בשעה 17:30 בבית המוסיקה (ליד קופ"ח מכבי) כל הקודם זוכה. פרטים ר' **גבריאל אביטן** 050-4180178

פרכות ואיחולים

ליעקב ויינה ז"ל בהגיע **אופיר** נ"י **למיצרות**. יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

ל**מישה ומרגלית אלעד** הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתם והצלחת כל ילדיהם. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות הם ובני ביתם לאורך ימים ושנים.

בריאות והחלמה איתנה:

רחמים יצחק-פור בן מרים הי"ו ציון נאמן בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו שרה מיארה בת חנה מנב"ת מיכל בת מינה מנב"ת לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

שבת שלום ומבורך

לניכוי נשמת:

רחל מטודי בת מרסל ז"ל שמחה בר-דיין בת עזיזה ז"ל רבקה יעקובי בת פרי ז"ל עטייה בן חנה חגי'אג' ז"ל חנה (נורו) נאמן בת חנוס ואהרון ז"ל דיאמנטה חגי'א בת רג'לה ז"ל שרה נאמן בת מזל ז"ל

שמואל דויד בן שרה ויוסף ז"ל שמואל מוסאי בן רבקה ודניאל ז"ל אליהו רחמני בן מסעודה ז"ל ניסים נסימי בן ביבי ז"ל שלום נביאן בן טוטי ז"ל יעקב אטיאס בן סעדה ז"ל מתי (מעטוק) כלפון ז"ל בן יפה שתחיה

לע"נ **מרדכי לארי ז"ל** בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הלכות חנוכה

א. כל השמנים והפתילות כשרים לנר חנוכה, ושמן זית מצוה מן המובחר, וכן מצוה מן המובחר לעשות את הפתילה מצמר גפן ואף על פי שגם נרות שעוה כשרות להדלקת נרות חנוכה, עיקר המצוה בשמן, הואיל והנס קרה בשמן בבית המקדש.

ב. צריך להיזהר מאוד בהדלקת נרות חנוכה, כי המצוה חביבה עד מאוד, לפרסם את הנס בהודאה לה' יתברך על הניסים שעשה לנו, והעושה כן זוכה לבנים תלמידי חכמים. **ג.** כמה נרות צריך להדליק בחנוכה? מעיקר הדין די בנר אחד לכל בית ובית מישראל, בין שבני הבית מרובים, ובין שהם מועטים, ואולם נהגו להדר במצוה זו שבלילה הראשון צריך להדליק נר אחד לכל בני הבית, מכאן ואילך מוסיף והולך נר אחד לכל לילה, עד שבלילה האחרון שמונה נרות, ואפילו בני הבית מרובים לא ידליקו יותר, וכן פשט המנהג בכל תפוצות ספרד.

ד. מצות הנחת נרות חנוכה, היא בתוך עשרה טפחים (80 ס"מ) מקרקע הדירה, ואם הניחם למעלה מעשרה טפחים יצא, ויש להניחם למעלה משלשה טפחים, ואם הניחם למעלה מעשרים אמה מקרקע הדירה, לא יצא אף בדיעבד, (כל אמה 48 ס"מ) וצריך לכבות את נרות החנוכה ולהניחה במקום כשר ויחזור וידליקנה, אך לא יברך שנית.

ה. הדר בעליה, מצוה שיניח נרות חנוכה בחלון או במרפסת, או בגזוזטרא הסמוכה לרשות הרבים, כדי לקיים פרסומי ניסא, וטוב להניח נרות החנוכה בתוך פנס של זכוכית ולהעמידם באוויר המרפסת כדי שיראו העוברים ושבים שברשות הרבים. ואם הוא גר בקומה שהמרפסת גבוהה מקרקע רשות הרבים עשרים אמה, (9.60 מטר), יניח הנרות בפתח הדירה מבפנים, הואיל ואין בזה היכר כל כך לבני רשות הרבים.

ו. מצוה להניח נרות החנוכה בטפח הסמוך לפתח משמאל הנכנס, כדי שתהיה המזוזה מימין, ונרות חנוכה משמאל, וכשהוא נכנס ויוצא, הרי הוא מוקף במצוות, וביחוד כשנכנס בטלית קטן מצוייצת כהלכתה, אשר עליו יכוון מה שכתוב "והחוט המשולש לא במהרה ינתק".

ז. אין מברכים בבית הכנסת על הדלקת נרות חנוכה, אלא בעשרה שאז הוא פרסום הנס, ויש אומרים שהקטן מצטרף למנין עשרה בבית הכנסת, וטוב שהוא בעצמו יברך וידליק, ונראה ששנים מצטרפות למנין עשרה להדלקת נרות חנוכה שבבית הכנסת, ובפרט כשיבואו אחר כך עוד אנשים ויהיה מנין בבית הכנסת.

ח. נכון להתפלל מנחה בערב שבת מוקדם, כדי שידליקו נרות חנוכה אחר תפילת המנחה, אולם כל זה אם הוא מוצא בנקל מנין מתפללים מנחה מבעוד יום בערב שבת, אבל אם אין נמצא בנקל מנין שמתפללים מבעוד יום, אל יתפלל מנחה ביחידות כדי להקדימה להדלקת נרות חנוכה, אלא ידליק נרות חנוכה תחלה, ואחר כך ילך לבית הכנסת להתפלל מנחה בציבור. [ולפיכך גבאי בית הכנסת החוששים שיבואו יחידים להתפלל ביחידות, אם יקדימו את תפילת מנחה מבעוד יום, עדיף להתפלל מנחה כדרכם מידי ערב שבת].

ט. נרות חנוכה שמדליקים בבית הכנסת, מניחים אותם בכותל דרום של בית הכנסת, זכר למנורה של בית המקדש שהיתה בדרום ההיכל, ונוהגים להניחם בבית הכנסת במקום גבוה לפרסום הנס. ויש נוהגים לסדרם בין מזרח למערב, ויש נוהגים לסדרם בין צפון לדרום, וכן היה המנהג בירושלים.

”מכל מלמד” השכלתי... אין סומכין על הנס

מסיפורו של יוסף למדים אנו שההצלה, מפי עליון היא מגיעה. אין אדם רשאי להשליך עצמו למקום סכנה ולסמוך שיקרה לו נס. זאת היא אף דעת חכמנו וכך קבעו הם אף להלכה "אין סומכין על הנס". מספר כללים הלכתיים ניתנו לכך:

- אסור לאדם שיכניס את עצמו לסכנה כלשהי ולסמוך על זכויותיו שיעשו לו נס מן השמים.
- כשם שאינו סומך על זכויותיו שלו, כך אינו סומך על זכויותיהם של אחרים.
- אפילו במקום מצווה אין סומכין על הנס, בדבר שההיזק שכיח ומצוי.
- אפילו בהפסד ממון אין סומכין על הנס.
- אפילו במקום קידוש השם.
- בשעת השמך, חייב לקדש השם.
- אפילו במקום נס אין סומכין על הנס.
- להצלת חברו, וכל שכן להצלת הרבים סומכין על הנס.
- מצווה דרבים כדן סכנת דרכים, ואין סומכין על הנס.
- ועוד כללים מעין אלה שנלמדים מדבריהם וממעשיהם.

רפואה אלטרנטיבית

פטרזויליה - פצת בריאות אמיתית

הפטרזויליה הוא צמח ממרץ זרימת האנרגיה בגוף, עוזר במצבים של הצטברויות מזון ומעודד פעולת מעיים תקינה. הרמב"ם מוסיף שצמח זה טוב נגד אנמיה, מחלות כליה וכבד, וממיס אבנים בדרכי השתן. ניקוי כליות ודרכי השתן.

תכונותיה הטובות של הפטרזויליה מצויים בה רק בעודה טריה וירוקה. הצמח עוזר כנגד בעיות בכבד, צהבת, מחלות בכליות, סוכרת, שיגרון, מפורר וממיס גרגרי חול במערכת השתן, מיקל על מחלות חניכיים.

תה של צמח זה בצירוף רוזמרין ושערות תירס ממיט כינים בשיער.

יתרונותיה הבריאותיים:

- א. ויטמין A (בטא קרוטין): התורם לשיפור ראיית לילה ועור בריא.
- ב. קומפלסק ויטמין B: שימוש חמצן וחומצות אמינו ושיקום תאי הגוף ושחרור אנרגיה מהתאים
- ג. ויטמין C: לתחזוקת המערכת החיסונית.
- ד. ויטמין E: להגנה על התאים מפני התבלות הבאה עם הגיל.
- ה. ויטמין K: לוויסות סמיכות הדם וניקוי וסינתזה של חלבון הכבד.
- ו. ברזל: ליצור המוגלובין הנדרש לאנרגיה.
- ז. אשלגן: נדרש לגדילה, בניית שרירים ומערכת העצבים.

" ואבותינו סיפרו לנו "

כפליים לתושייה

ר' דוד ור' יוסף, שותפים למסחר, ישבו ברכבת כשהם שקועים בשיחה.
"אף פעם לא הצלחנו להגיע לסכום כזה", אמר יוסף בסיפוק. "גם לי לא זכור", אמר דוד ומישש את כיסו לוודא שאכן ארנקו שם. "אני מקווה שנצליח לרכוש את כל הסחורה מלייזר הסוחר".
"איני מבין מה הבעיה", תמה יוסף, "הרי הכל כבר סוכם בינינו?!" "נכון", השיב דוד, "אבל אי אפשר לדעת מה יקרה ברגע האחרון. יש לי תחושה לא טובה..."
יוסף ניסה להרגיע את חברו והציע לו שיעביר את הכסף אליו. היה מדובר בסכום גבוה של עשרת אלפים זלוטי. דוד דחה את הצעתו.

הרכבת האטה ועצרה בתחנה. הדלתות נפתחו. יוסף ודוד נטלו את מיטלטליהם ולפתע שמעו קול: "ידיים למעלה!" לחרדתם ראו שני שודדים המכוונים לעברם. אקדחים. הקרון היה ריק ולא היה טעם להזעיק עזרה. הם מלמלו לקדוש ברוך הוא שיצילם. "אין לנו כלום", אמר יוסף לשודדים. "אנחנו כבר נבדוק מה יש לכם", ענה אחד ופקד עליהם לרוקן את כיסיהם. דוד הוציא מכיסו את הארנק התפוח. השודדים נטלו את הארנק ונמלטו עימו. לאחר רגע אמר דוד, "ניצלנו בחסדי שמיים", ויוסף הוסיף: "נכון, אבל הכסף שלנו אצלם...". השניים ניגשו לשוטר שעמד בתחנה. הוא שמע את דבריהם ואמר כי השודדים הספיקו להימלט.
לייזר הסוחר קידם את פניהם ושאל מדוע הם נראים כה נפולים. השניים סיפרו לו בצער מה שאירע להם זה עתה והוא אמר: "אני מציע לכם לגשת לרבי יצחק אייזיק וייס מספינקא, בעל היחלק יצחק, שנמצא בעירנו. אני מאמין שייתן לכם עצה מועילה וגם ברכה".
השניים פנו לרבי מספינקא. לאחר שסיפרו לו מה שאירע ותינו את צרתם בפניו, אמר הרבי: "פנו למשטרה העירונית וספרו להם כיצד נגנבו מכם עשרים אלף זלוטי ובקשו מהם לפרסם את השוד בעיתון היומיומי".

"עשרים אלף?!", תמחו השניים, "הלא שדדו מאיתנו רק עשרת אלפים זלוטי?!" הרבי התעלם מתמיהתם וחזר על בקשתו שידווחו על שוד בסכום כפול.
השניים הגיעו לאכסניה מקומית והבטיחו לבעליה שישלמו לו בתום שהותם. למחרת התייצבו בתחנת המשטרה, דיווחו על שוד של עשרים אלף זלוטי וביקשו שהדבר יפורסם בעיתון וייכתב כי מי שיש לו מידע על השוד שיפנה למשטרה המקומית.
למחרת ראו כי אכן הדבר פורסם במקום בולט בעיתון, אבל לא היה להם מושג איך הדבר יעזור להם. כעבור כמה שעות שמעו דפיקה בדלתם. כשפתחו ראו שליח ובידו הזמנה לתחנת המשטרה. הם מיהרו להגיע לתחנה והתייצבו אצל האחראי עם הזמנה. הלה בדק היטב את תעודותיהם ולאחר מכן הראה להם את ארנקם הנשדד. השניים פרצו בקריאות שמחה ודוד שאל: "האם השודדים הסגירו את עצמם?"

"אני השואל שאלות", אמר השוטר בקשיחות, "כמה כסף בדיוק נגנב מכם?" "עשרת אלפים זלוטי", ענו.
"אז מדוע התלוננתם במשטרה ששדדו מכם סכום כפול מזה?!" שאל השוטר.

דוד החל להסביר לו כי פנו לרבי מספינקא והוא יעץ להם לדווח על שוד סכום כפול מבלי להסביר מדוע ומפאת האמונה בו נהגו כן. השוטר שמע את הסברו של דוד בעניין רב וסיפר: "לפני יותר משעה קיבלנו קריאה להשכין שלום בפרבר העיר, שם פרצה תגרה רצינית. הגענו וראינו כי קבוצת שודדים הסתכסכה בסכסוך פנימי והיו שם הרוגים ופצועים קשה. מיהרנו לעצור

אותם והסתבר לנו מה אירע.

היתה זו קבוצת שודדים ששלחה למשימות זוגות. אתמול חזרו שני השודדים מהשוד ברכבת עם עשרת אלפים זלוטי, והם התחלקו עם יתר חברי הקבוצה בשווה כפי שמחייב ההסכם ביניהם. הבוקר התברר להם בעיתון שנגנבו עשרים אלף זלוטי והם פנו בדרישה לאותם שודדים ששיבו את מלוא הסכום. השניים טענו בתוקף ששדדו רק עשרת אלפים זלוטי ואז פרצה המהומה הגדולה. השוטר פסק לרע, ועינו הביעו התפעלות. "כעת אני מבין מה קרה. העצה של הרבי לדווח על סכום כפול שיפורסם בעיתון גרמה למריבה בין חברי הכנופיה ולהתערבות שלנו, ובסופו של דבר למאסרם של השודדים וכל השלל שנמצא בידיהם", אמר.

הוא הושיט לשני הסוחרים את ארנקם ואמר: "קחו את ארנקכם. לא חסרה בו אפילו פרוטה אחת". השניים הודו לשוטר ויצאו לעבר ביתו של לייזר הסוחר לבצע את העיסקה המתוכננת, כאינם מפקינים להתפעל מחוכמתו של הרבי מספינקא. (עודד מורחי)

בספר "הגדת הבן איש חי" הובא משל :

משל למלך שהיו לו שני עבדים, האחד אהוב עליו אהבת נפש, והשני רע מעללים, שהמלך שנאו מאוד.

המלך ציוה את שניהם לבצע שליחות מסויימת, ואם יעשו זאת, ילבישו בגדי מלכות, וירכיבו על סוס המלך, ואשר עליהם לעשות דבר מה, ואינם שאם יעברו על פקודתו, יצוה להפשיט את בגדי השרים מעליהם ולהלבישם בגדים פשוטים.

שני העבדים, האהוב והשנוא, עשו את המוטל עליהם, אבל גם עברו על האזהרה.

פעם הלך המלך עם שומריו ביער, ולפתע הורה לעבדיו לקחת את עבדו האהוב לפינה נסתרת, לפשוט את בגדיו ולכסותו בבגדים פחותים ובלואים, כעונש על העבירה שעבר. ואילו את העבד השנוא הורה להרכיב על סוסו, כשהוא לבוש בבגדי מלכות!

תמחו המשרתים, ואף העבד האהוב התמרמר בלבו ואמר: כך מתנהג המלך עם אוהבו, וכך מפלה הוא אותי לרעה! כאשר שבו אל עיר המלוכה, והגיע יום חג המלך – נאספו כל גדולי המדינה ובוא גם המוני העם, התקבצו לברך את המלך ולהשתתף בשמחתו. אז הורה המלך לקחת את העבד השנוא, להפשיטו מבגדיו בפני כל השרים ולהלבישו בגדים קרועים ובלואים כעונש על עבירתו. ואילו את עבדו האהוב הורה להלביש בגדי מלכות ולהרכיבו ברחובות העיר לעיני כל העם, למען ידעו, שככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו.

אז הבינו כולם את חכמת המלך ותבונתו. כי שני העבדים היו זכאים לשכר וראויים לעונש. ע"כ הקדים ושילם את השכר לשנוא ואת העונש לאוהבו ביער בכדי שיוכל לתת לאחר מכן את הכבוד לאוהבו לפני המוני העם ולעין כל, בפרסום אשר לא ימחה לנצח, ואת שנואו להעניש בקלון תוך כדי עלבון צורב לפני כל השרים.

כך עושה המלך הגדול, מלך מלכי המלכים הקב"ה, לעבדיו יושבי תבל. אין אדם בעולם שלא עשה מעשה טוב בחייו, ואין אדם צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. מה עושה הקב"ה? נותן לרשעים את השכר בעולם הזה, בעמק הבכא, בהצלחה מדומה וכבוד כוזב, ואת עבדו הנאמן ילביש פה בלויי סחבות ויתנהו לבזו בעיני בני תמותה אשר יחלפו כצל. אבל את השכר האמיתי הוא שומר בעבורו לעולם הנצח - עולם האמת.

אם יש ברשותכם סיפור מרגש בעל משמעות

הטומן בתוכו דברי מוסר, הנהגות או חוכמת חיים,

אנא העבירו למערכת העלון. טל': 054-9151601

או בדואר אלקטרוני: avi.musai@siemens.com